

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวมนักเรียนใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ในการเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตพยัญชนะนาสิกหรือครึ่งสระ และคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตพยัญชนะก็ักแตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อรวมนักเรียนใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ในการเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยเสียงสระ เคียวสั้นและคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระ เคียวยาวแตกต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาปริยารวม ระหว่างคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตกับคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระ เคียว
4. เพื่อศึกษาความน่าจะเป็นของการอ่านคำได้ในแต่ละครั้งการเรียนรู้ (ค่า c) ของคำแต่ละชุด ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบจำนวนคำที่อ่านได้ในแต่ละครั้งการเรียนรู้ระหว่างข้อมูลจริงกับข้อมูลพยากรณ์

สมมติฐาน

1. ถ้าให้นักเรียนเรียนเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตพยัญชนะนาสิกหรือครึ่งสระ และคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตพยัญชนะก็ักแล้วการเรียนรู้อ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตพยัญชนะนาสิกหรือครึ่งสระจะใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้น้อยกว่าคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกตพยัญชนะก็ัก
2. ถ้าให้นักเรียนเรียนเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระ เคียวสั้นและคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระ เคียวยาวแล้วการเรียนรู้อ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระ เคียวสั้นจะใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้น้อยกว่าคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระ เคียวยาว

3. ถ้าให้นักเรียนเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกดและคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยวแล้วจำนวนครั้งการเรียนรู้ในการเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกดจะแตกต่างกันออกไปตามระดับของคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยวหรือมีการรวมระหว่างคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกดและคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยว

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ผ่านการเรียนชั้นเด็กเล็กและกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 12 โรงเรียน โรงเรียนละ 12 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มสุ่ม 2 ขั้นตอน โดยสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม ๆ ละ 36 คน รวม 144 คน

แบบแผนการทดลอง ผู้วิจัยเลือกแบบแผนการทดลองแบบ 2×2 แฟกตอเรียล (คำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกด \times คำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยว)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สไลด์ภาพ-คำ จำนวน 28 กรอบ
2. สไลด์คำ จำนวน 28 กรอบ
3. เครื่องฉายสไลด์ 1 เครื่อง
4. เครื่องบันทึกเสียง 1 เครื่อง
5. กระดาษบันทึกคะแนน

การดำเนินการทดลอง

1. ห้องทดลองและอุปกรณ์ ผู้วิจัยใช้ห้องหนึ่งที่ว่างจากการเรียนการสอนเป็นห้องทดลอง เช่น ห้องพยาบาล ห้องสมุด ห้องสีงาน หรือห้องอื่น ๆ ภายในห้องมีโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับผู้เข้ารับการทดลอง 1 ชุด สำหรับผู้ทดลองวางเครื่องฉายสไลด์ เครื่อง

- บันทึกเสียงและอุปกรณ์ 1 ชุด เครื่องฉายสไลด์วางห่างจากจอภาพเป็นระยะ 2.5 เมตร
2. ทดสอบก่อนเรียน ผู้เข้ารับการศึกษาทดลองในการวิจัยครั้งนี้ต้องผ่านการทดสอบว่าอ่านออกเสียงรายการคำที่ผู้ทดลองเสนอให้เรียนไม่ได้เลยมาก่อน ดังนั้นผู้ทดลองจึงฉายสไลด์คำให้นักเรียนที่จะเข้ารับการศึกษาทดลองอ่านออกเสียงทีละคำ โดยใช้เวลาในการฉายให้ดูสไลด์คำละ 4 วินาที ถ้าอ่านไม่ได้เลยก็รับเขาเป็นผู้รับการทดลอง แต่ถาอ่านได้อย่างน้อย 1 ใน 7 คำ ก็จะไม่รับเขาเป็นผู้รับการทดลอง ผู้ทดลองจะเลือกนักเรียนคนอื่นที่อ่านไม่ได้เลยเขาเป็นผู้รับการทดลองแทน
 3. อธิบายขั้นตอนการเรียนให้ผู้เข้ารับการศึกษาทดลองเข้าใจ
 4. รอบเรียน ผู้ทดลองฉายสไลด์ภาพ-คำพร้อมกับเปิดเทปเสียงอ่านคำแล้วให้ผู้เข้ารับการศึกษาทดลองอ่านออกเสียงตาม โดยผู้ทดลองฉายสไลด์ภาพ-คำให้ดูภาพ-คำละ 5 วินาที ลำดับที่ของสไลด์ภาพ-คำในรอบเรียนเป็นลำดับที่เดียวกันในทุก ๆ ครั้งการเรียน
 5. รอบสอบ ผู้ทดลองฉายสไลด์คำให้ผู้เข้ารับการศึกษาทดลองดูและให้ผู้เข้ารับการศึกษาทดลองอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยใช้เวลาฉายให้ดูสไลด์คำละ 4 วินาที ลำดับที่ของสไลด์คำในรอบสอบจะเป็นลำดับที่เดียวกันในทุก ๆ ครั้งการเรียน แต่จะต่างจากลำดับที่ของสไลด์ภาพ-คำในรอบเรียน
 6. บันทึกคะแนน ผู้ทดลองบันทึกผลการอ่านของผู้เข้ารับการศึกษาทดลองในรอบสอบลงในแบบบันทึกคะแนน โดยบันทึก 1 เมื่ออ่านได้ และบันทึก 0 เมื่ออ่านไม่ได้
 7. ยุติการเรียน ผู้ทดลองยุติการเรียนของผู้เข้ารับการศึกษาทดลองเมื่อผู้เข้ารับการศึกษาทดลองอ่านคำได้หมด 7 คำ 3 ครั้งการเรียนติดต่อกัน หรือเมื่อผู้เข้ารับการศึกษาทดลองเรียนถึงครั้งการเรียนที่ 23

วิธีวิเคราะห์ขอมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
3. วิเคราะห์ความแปรปรวน 2×2 แฟคตอเรียล
4. หาค่าความน่าจะเป็นของการอ่านคำได้ในแต่ละครั้งการเรียนรู้ (ค่า c)
5. ทดสอบความสัมพันธ์คล่องกันระหว่างจำนวนคำที่อ่านได้จากขอมูลจริงและขอมูล

พยากรณ์ในการเรียนอ่านคำแต่ละชุดโดยใช้ x^2

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตอบคำถามสมมติฐานทุกข้อซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ในการเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกตพยัญชนะนาสิกหรือครึ่งสระ และคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกตพยัญชนะกักไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ในการเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยวสั้นและคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยวยาวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ไม่มีกิจกรรมระหว่างคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกตและคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงสระเดี่ยว

ขอเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย
 - 1.1 ถ้าจะมีการวิจัยเกี่ยวกับคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกตและหน่วยเสียงสระเดี่ยวที่มีอิทธิพลต่อการเรียนอ่านคำ ควรทำการศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับหน่วยเสียงพยัญชนะต้นและหน่วยเสียงวรรณยุกต์ควบคู่กันไปด้วย

1.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนอ่านคำพยางค์เดี่ยวในภาษาไทย
คือ $C(C)VV^{0-4}$, $C(C)VN^{0-4}$, $C(C)VS^{1,3}$, $C(C)VVN^{0-4}$, $C(C)VVS^{1,2^1}$

1.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกด
และหน่วยเสียงสระ เดี่ยวซึ่งเหมาะสมกับระยะเวลาที่เสนอให้เรียน เช่น จำนวน 4 คำ
5 คำ 6 คำ หรือ 7 คำ ระยะเวลา 10 นาที 20 นาที หรือ 30 นาที

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

2.1 ในการสอนอ่านคำไทยที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกด
และหน่วยเสียงสระ เดี่ยวแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่
ครูควรสอนให้นักเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกดและหน่วยเสียงสระ เดี่ยวสั้น
ก่อนแล้วจึงสอนให้เรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกดและหน่วยเสียงสระ เดี่ยว
ยาวเพื่อให้นักเรียนได้เรียนจากง่ายไปหายาก

2.2 ในการสอนอ่านคำไทยที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกด
พยัญชนะ นาสิกหรือครึ่งสระ และคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกดพยัญชนะ กัก
แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ ครูสามารถสอนรวมกันได้

¹สัญลักษณ์ C แทนหน่วยเสียงพยัญชนะ 1 หน่วย CC แทนหน่วยเสียงพยัญชนะ 2 หน่วย
V แทนหน่วยเสียงสระสั้น VV แทนหน่วยเสียงสระยาวและหน่วยเสียงสระประสม
N แทนหน่วยเสียงพยัญชนะสะกดที่เป็นเสียงนาสิกและพยัญชนะครึ่งสระ S แทนหน่วยเสียง
พยัญชนะสะกดที่เป็นพยัญชนะกัก O แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ 1 แทนหน่วยเสียง
วรรณยุกต์เอก 2 แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์โท 3 แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรี
และ 4 แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์จัตวา

ทั้งนี้โดยคำนึงถึงหน่วยเสียงสระ เตี้ยสั้นหรือหน่วยเสียงสระ เตี้ยยาว เป็นสำคัญ เพราะผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้ในการเรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกดพยัญชนะ นาสิกหรือครึ่งสระ และคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ สะกดพยัญชนะก็ไม่ได้แตกต่างกัน

2.3 เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่เรียนอ่านคำที่ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะสะกดและหน่วยเสียงสระ เตี้ยจำนวน 7 คำ ใช้จำนวนครั้งการเรียนรู้เฉลี่ย 17 ครั้งการเรียนรู้หรือใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งจัดว่าเป็นจำนวนครั้งการเรียนรู้ที่มากหรือเวลานานพอสมควร ดังนั้นจำนวนคำที่ครูควรนำมาสอนให้นักเรียนอ่านแต่ละครั้งไม่ควรเกิน 7 คำ หรืออาจจะให้น้อยกว่า เช่น 5 หรือ 6 คำ